

भाद्रः

गोविन्दाय नमो नमः स्वाहा । इत्यन्तेनादो-
त्तरश्चत्तमदार्जितमर्तौ वा शुद्धयात् । ततो
गुड्डेतेन वसोर्धारी मित्रौ ददात् । ततो
नाडौच्छेदं भावयेत् । ॐ वष्टु नम इति वष्टीं
पूजयेत् । ततो भगवतः श्रीकृष्णस्य नामकरणाम-
प्राग्नन्दूडाकरणोपयननोदाहसंखारान् भाव-
येत् । ततः प्रगावादिनमोर्त्तमे ततत्रामभिः
पूजयेत् । ॐ देवकै नमः यद्य वसुदेवाय वशो-
दाये नद्याय रोहिण्यै चलिकायै बलदेवाय
दक्षाय गरग्यं चतुर्मुखाय इत्यनेन यथाशक्ति
पश्चोपत्तरारैः पूजयेत् । ततः शशेन कुशपृथ-
चत्वन्नजलान्यादाय भूमौ जावनी पातयिला,
ॐ श्रीरोदार्थवसंभूत अचिनेत्रसुद्धेत् ।
शहाजार्थं शशाङ्केदं रोहिण्या सहितो नमः ।
ॐ सीमाय सोमेश्वराय सोमपतये सोमसम्भवाय
गोविन्दाय नमो नमः । इत्यर्थं ददात् । ततः
प्रणाममन्त्रौ ।

“ॐ श्वोतृकायाः पतये तु उभ्यं ज्योतिर्वा पतये
नमः ।
नमस्ते रोहिणीकाम् । सधावास नमोऽस्तु ते ।
नमोमहल्लीपाय शिरोरत्नाय धूच्छट्टैः ।
कलाभिर्वृद्धमानाय नमस्त्राय चारवै ।”
ततस्मा ।
“चन्द्रं वामनं शौरिं वैकुण्ठं पूर्वोत्तमम् ।
वासुदेवं हवैकेशं माधवं मधुसूरदग्नम् ।
वराहं पुरुषोरीकां चृचिंहं इत्यस्त्रदग्नम् ।
दामोदरं पद्मानामं केशं गरुदच्छम् ।
गोविन्दमध्युतं देवमनन्तमपराजितम् ।
अधोक्षणं जगद्वौकं स्वर्गस्थित्यनकारिकम् ।
अनादिनिष्ठनं विष्णुं चिलोकेशं चिविक्रमम् ।
नारायणं चतुर्बाहुं शशचक्रगदाघरम् ।
पीताम्बरधरं निवं वरमालाविभूषितम् ।
श्रीवत्साङ्कं जगत्सेतुं श्रीकृष्णं शैधरं इतिम् ।
प्रपदोऽहं वदा देवं सर्वकामप्रसिद्धये ।”

इति स्तवः ।

ततः प्रब्रह्मेत् ।
“प्रगामामि सदा देवं वासुदेवं जगत्पतिम् ।
चाहि मां सर्वदेवेशं हरे ! संसारसागरात् ।”
ततः प्रार्थयेत् ।
“ॐ चाहि मां सर्वप्रापन्न दुखशोकार्थवाहरे !
सर्वलोकेश्वरं चाहि पतिर्तं मां भवार्थेवे ।
देवकौनन्दनं शैश्व वरे संसारसागरात् ।
चाहि मां सर्वदःखनं रोगशोकार्थवाहरे ! ।
दुर्गतीत्यायसे विष्णो ये सरन्ति सद्गतं सकृतं ।
सोऽहं देवातिद्वृत्तस्थाहि मां दुखसागरात् ।
पुष्कराच निमयोऽहं मायाविज्ञानवागरे ।
चाहि मां देवदेवेश ! वत्तो नाम्नोऽस्ति

रथिता ।”

इति प्रार्थयेत् ।

“यद्याली यज्ञकौमारे वाहंकै यज्ञ यौवने ।”
ततु पृथयं द्विभाग्नोतु पार्पं हर इकाधुष ।”
इति वदेत् ।

भाद्रः

ततो शृग्मीतवादित्यकौदैः कालं नयेत् । पर-
दिने प्रातः स्त्रानादिकं क्षत्रा भगवनं श्रीकृष्णं
यथाविधि संपूर्ण दुर्गायाच महोत्सवः कार्यः ।
ततो श्रावणान् भोजयेत् तेष्यो दक्षिणां ददात्
सुवर्णादि यत् किञ्चिदित्यमं श्रीकृष्णो मे प्रीयता-
मिति ।

“ॐ वं देवं देवकै देवौ वसुदेवाद्बोजयत् ।
भौमस्तु वृक्षयो गुप्ते तस्मै व्रजालने नमः ।
सुवर्णवासुदेवाय गोदाम्बक्षिताय च ।

श्रावणिरस्तु श्रिवक्षासु इत्युच्चार्यं विसर्जयेत् ।”

ततचोपवासपरदिने तिथिनचत्वयोरवसाने
पारशम् । यदा तु महानिशायाः पूर्वमेकतर-
स्यावसानं अन्यतरस्य महानिशायां लदनन्तरं
वा तदेकतरावसाने पारशम् । यदा तु महानि-
शायासम्भवित्यतिः तदा उत्सवाने पारशं
कृष्णायेत् । तत्र मत्तः । ॐ सर्वाय सर्वेश्वराय
सर्वपतये सर्वसम्भवाय गोविन्दाय नमो नमः ।
पारशान्तरत्तु यमपनमतः । ॐ भूताय
भूतेश्वराय भूतपतये भूतसम्भवाय गोविन्दाय
नमो नमः । इत्यनेन ब्रतं समापयेत् ॥ ० ॥

भाद्रशुलपञ्चमीमधिक्षय भविष्यतेर ।

“तथा भाद्रपदे माति पञ्चम्य श्रद्धयान्वितः ।

यस्त्वालिख्य नरी भक्ता क्षत्रावर्णादिवर्णकैः ।

पूजयेत्त्वपृथ्येच सर्विरुद्गुलुपायसैः ।

तस्य तु उद्धिं समायान्ति प्रवासास्त्रकादयः ।

व्यासप्रमातुं कुलातस्य न भयं सप्तौ भवेत् ।

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन नागान् चंपूजयेत्तरः ।

इत्येवालेखनागपञ्चमीति वाचस्पतिमित्राः ।

आवेष्णनागाः कर्कोटिकादयः पूर्वलिखिताः ।

पूजा च आवग्यपञ्चमीविहितेति वोध्यम् ॥ ० ॥

अथ हरे: प्रार्थयैर्वर्तन्तम् । तत्र दादृशां
सन्मिसमये नक्षत्राजामसम्भवे । आभाका-
सितपद्मेषु श्यवनावर्तनादिकमिति ब्रह्मपूरा-
त्तात् । भाद्रशुलादादश्यां श्रवणमध्युत्तायां
सन्ध्यासमये हादश्याद्वाभावे एकादशादितु-
पादयोगे तदभावेष्यि हादश्यां केवलायां वा
क्षत्रालिङ्कः सायं सन्ध्यायां देवं संपूर्ण ।

“ॐ वासुदेवं जगत्प्राप्नयेत् द्वादशी तव ।

पार्वते वरिवत्तेषु सुखं स्वपिहि माधव ।”

इति प्राङ्गलिः पठेत् ।

“त्वयि सुप्ते जगत्प्राप्ति ! जगत् सुभं भवेदिति ।

प्रवृद्धे त्वयि वृथेत जगत् सर्वं चराचरम् ।”

इत्यनेन पूजयेत् ॥ ० ॥

अथ सिंहार्के चतुर्थ्यां चन्द्रहस्तैर्नायाचित्तम् ।

सिंहार्कं मधिक्षय व्रश्चपुराणम् ।

“नारायणोऽभिश्चस्तु निशाकरमरीचिष्ठ ।

स्थितचतुर्थ्यांमदायापि महुष्यानपतेच चः ।

अतचतुर्थ्यां चन्द्रलु प्रमादाहील मानवः ।

पठेद्वाचेतिकावायं प्राद्युसुखो वायुद्दुर्सुखः ।”

अभिश्चस्त्रो मित्रापरीरीदादविषयीभूतः ।

सोऽभिश्चापायः अथापि महुष्यान् पतेत् । तत्प्र-
पादसुखं उद्दृसुखो वा क्षत्रियज्ञानादाय

भाद्रः

३५ अद्येतादि सिंहार्कचतुर्थ्यांचन्द्रहस्तैर्नाय-
पापद्यवकामो धार्चेयौवाक्यमहं पठिष्ये । इति
संकल्प ।

“३६ चिंहः प्रसेनमवधीत् चिंहो जामवता
इतः ।

सुक्षमारक ! मा रोदीस्तव श्वेष स्थमत्तकः ॥”

इति विष्णुपुराणोत्तमं धार्चेयौवाक्यं पठेत् ॥ ० ॥

चथानन्तरतम् । तत्र यदिने पूर्वाङ्गलाभस्तद्दिने
प्रतम् । उभयदिने चेत् परदिने युग्मात् । ब्रतातु-
हानविधिस्तु पठतौ शेयः ॥ ० ॥ अथाप्यस्यार्थ-
दानम् । ग्रामाद्यन् तिथिनचत्वयोरवसाने
पारशम् । यदा तु महानिशायाः पूर्वमेकतर-
स्यावसानं अन्यतरस्य महानिशायां लदनन्तरं
वा तदेकतरावसाने पारशम् । यदा तु महानि-
शायासम्भवित्यतिः तदा उत्सवाने पारशं
कृष्णायेत् । तत्र मत्तः । ॐ सर्वाय सर्वेश्वराय
सर्वपतये सर्वसम्भवाय गोविन्दाय नमो नमः ।
पारशान्तरत्तु यमपनमतः । ॐ भूताय
भूतेश्वराय भूतपतये भूतसम्भवाय गोविन्दाय
नमो नमः । इत्यनेन ब्रतं समाप्तये ।

३७ काश्चपुष्पप्रतीकाश व्यमिमारुतसम्भव ।
मित्रावदवयोः पूत्र कुमार्योने नमोऽस्तु ते ।

३८ अग्नस्याय नमः । एवमाचमनीयज्ञानीय-
गत्यपुष्पघूपैर्नेवेदादिकं ददात् ।

३९ आतापिर्भवितो येन वातापिच महासुरः ।
चसुः श्रीवितो येन स मेषगत्यः प्रसीदत् ।”

इति प्रार्थयेत् । इति लक्ष्यत्तम् ।

भाद्रपदः, यु., (भाद्रपदानचन्द्रशुला पूर्वमासी
भाद्रपदी च; यथा मासे च; भाद्रपदी + अब् ।)

भाद्रमासः, । इत्यनेन द्विमासिकेन व्याख्याताः ।
तदृथाय । भाद्रपदानचन्द्रशुला वर्षाः ।” इति
सुश्रूते चक्षसाने वष्टेऽथाये ।

भाद्रपदा, यु., पूर्वभाद्रपदानचन्द्रम् । उत्तर-
भाद्रपदानचन्द्रम् । तत्पर्यायः । प्रौढपदा २ ।
इत्यनेन यु. । १ । ३ । २२ ।

भाद्रमातुरः, यु., (भद्रमातुरपत्नमिति । भद्रमातृ +
“मातुरसुसंख्यायमभूपूर्ण्याः ।” १ । १ । ११५ ।

इति अब् । “उकाराजानादिशः ।” इति
काशिका । सतौतनयः । “विलासु तनये सामा-
तुरवदाद्रमातुरः ।” इति द्वेषद्वदः । ३ । १२० ।

भादुः, यु., (भाति चतुर्थ्यश्चवेष्टु चप्रभया दीप्तये
इति । भा + “दाभार्या दुः ।” उत्तर । १ ।
१३ । इति दुः ।) उर्यः । (यथा, महा-
भारते । ३ । ३ । २४ ।

“अनन्तः कपिलो भातुः कामदः सर्वतोसुखः ।”
विष्णुः । यथा, तत्त्वै । १३ । १४ । २७ । २७ ।

“सर्वगः सर्वविद्भातुविष्वक्सेनी ज्ञार्दनः ।”
प्राधायाः प्रत्यमेदः । यथा, तत्त्वै । १६५ । ४८ ।

“विनावसुख भातुच सुचन्द्रो दशमस्त्वा ।
इत्येता देवगत्यन्वां प्राधायाः परिकीर्तिः ।”
अद्विष्टः इत्यप्तसः पुच्छमेदः । यथा, तत्त्वै ।
३ । २० । ८ ।